

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-687/21-1

Sprawa C-687/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

16 listopada 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Amtsgericht Hagen (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

11 października 2021 r.

Strona powodowa:

BL

Strona pozwana:

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen

[...]

Amtsgericht Hagen (sąd rejonowy w Hagen)

Postanowienie

W sprawie

BL, [...] 44319 Dortmund,

powoda,

[...]

przeciwko

Saturn Electro-Handelsgesellschaft mbH Hagen, [...] Hagen,

pozwanej,

[...]

Trybunałowi Sprawiedliwości zostają przedstawione celem wyjaśnienia następujące pytania:

1. Czy przepis dotyczący odszkodowania zawarty w europejskim ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych (art. 82 RODO) jest bezskuteczny z uwagi na brak określoności skutków prawnych, jakie należy orzec w przypadku naprawienia szkody niematerialnej?

2. Czy dla prawa do odszkodowania jest konieczne stwierdzenie, oprócz nieuprawnionego ujawnienia nieuprawnionej osobie trzeciej danych podlegających ochronie, szkody niemajątkowej podlegającej wykazaniu przez osobę dochodzącą odszkodowania?

3. Czy dla naruszenia ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wystarczy, że dane osobowe osoby, której dane dotyczą (imię i nazwisko, adres, zawód, dochód, pracodawca), zostaną omyłkowo przekazane w formie drukowanej, na papierze, osobie trzeciej w dokumencie papierowym w wyniku przeoczenia ze strony pracowników przedsiębiorstwa?

4. Czy ma miejsce niezgodne z prawem dalsze przetwarzanie poprzez nieumyślne przekazanie (ujawnienie) osobie trzeciej, jeżeli przedsiębiorstwo przez omyłkę przekazało dane, które są poza tym wprowadzane do systemu elektronicznego przetwarzania danych, w formie drukowanej nieuprawnionej osobie trzeciej za pośrednictwem swoich pracowników [art. 2 ust. 1, art. 5 ust. 1 lit. f), art. 6 ust. 1, art. 24 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych]?

5. Czy szkoda niemajątkowa w rozumieniu art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych występuje już w przypadku, gdy osoba trzecia, która otrzymała dokument z danymi osobowymi, nie przyjęła do wiadomości tych danych przed zwróceniem dokumentu, w którym są zawarte informacje, czy też dla szkody niemajątkowej w rozumieniu art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych wystarczy dyskomfort osoby, której dane osobowe zostały dalej przekazane niezgodnie z prawem, ponieważ przy każdym nieuprawnionym ujawnieniu danych osobowych istnieje niedająca się wykluczyć możliwość, że dane te mogą być mimo wszystko dalej rozpowszechniane wśród nieznaney liczby osób lub nawet nadużywane?

6. Za jak poważne należy uznać naruszenie, w sytuacji gdy niezamierzonemu dalszemu przekazaniu osobie trzeciej należy zapobiegać poprzez lepszą kontrolę pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie lub lepszą organizację bezpieczeństwa danych na przykład poprzez

oddzielną obsługę wydawania towarów i dokumentacji dotyczącej umowy, zwłaszcza finansowania, za pomocą osobnego pokwitowania wydania lub poprzez dalsze przekazanie wewnątrz przedsiębiorstwa personelowi wydającemu towar – bez angażowania klienta, któremu wręczono wydrukowane dokumenty, w tym upoważnienie do odbioru [art. 32 ust. 1 lit. b) i ust. 2 oraz art. 4 pkt 7 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych]?

7. Czy naprawienie szkody niemajątkowej oznacza zasądzenie kary jak w przypadku kary umownej?

Uzasadnienie:

Trybunał musi orzec w przedmiocie następującego stanu faktycznego:

Powód w postępowaniu głównym udał się do pomieszczeń handlowych pozwanego przedsiębiorstwa w celu zamówienia tam sprzętu gospodarstwa domowego, przy czym cena zakupu miała być finansowana z udziałem osoby trzeciej.

W tym celu pracownik przedsiębiorstwa sporządził odpowiednią umowę sprzedaży i kredytu, która została następnie wprowadzona do systemu automatycznego przetwarzania danych pozwanego przedsiębiorstwa.

Oprócz nazwiska i imienia dokumenty wskazywały również adres, miejsce zamieszkania, pracodawcę, odpowiedni dochód klienta uzyskiwany od pracodawcy oraz dane bankowe.

Na temat negocjacji w przedmiocie umowy i wyniku umowy zostały sporządzone dokumenty, które zostały wręczone powodowi w formie drukowanej po ich odpowiednim podpisaniu przez obie strony.

Z tymi dokumentami, które były mocno ze sobą spięte (zszyte) powód udał się do wskazanego mu punktu wydania, gdzie inni pracownicy pozwanego przedsiębiorstwa mieli wydać towar.

Wydawaniem towaru zajmowało się tam pomocniczo dwóch pracowników. Zatrudniony tam kierownik punktu był właśnie zajęty wydaniem innego towaru i nie był bezpośrednio obecny w punkcie wydania towaru.

Trzeci klient przepchnął się do przodu, czego pracownicy jednak nie zauważyli, i otrzymał od nich zarówno zamówiony przez powoda sprzęt gospodarstwa domowego, jak i dotyczące tego sprzętu dokumenty umowy przekazane przez powoda tym pracownikom, w tym dane osobowe podane powyżej.

Ten trzeci klient oddał się z rzeczonym sprzętem i dokumentami. Błąd został następnie wykryty przez kierownika punktu. W ciągu kolejnej pół godziny udało mu się odzyskać sprzęt, a także dokumenty. Powód otrzymał

dokumenty z powrotem w ciągu około 30 minut po ich wydaniu osobie trzeciej.

Pozwane przedsiębiorstwo zaoferowało rekompensatę poprzez nieodpłatną dostawę sprzętu gospodarstwa domowego do mieszkania powoda, co jednak powód odrzucił jako niewystarczające.

Obecnie powód dochodzi od pozwanego przedsiębiorstwa zadośćuczynienia z tytułu szkody niematerialnej również na podstawie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. Przedsiębiorstwo to z kolei utrzymuje, że nie doszło do naruszenia ogólnego rozporządzenia o ochronie danych ani do powstania szkody.

Ponadto ewentualne naruszenie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych zakłada, że ma ono istotny charakter, co nie ma miejsca w tym przypadku. Nadużycie danych, czyli wykorzystanie danych osobowych powoda przez osobę trzecią, nie zostało podniesione, ani do tej pory stwierdzone.

Sąd odsyłający uważa, że w przypadku skuteczności art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych mogłoby przysługiwać prawo do wymienionego tam odszkodowania za szkody niematerialne, jeżeli prawo to powstało już w momencie przekazania nieuprawnionej osobie trzeciej dokumentów zawierających dane osobowe powoda.

W celu rozstrzygnięcia wątpliwości co do prawidłowości wykładni dokonanej przez sąd odsyłający, odesłanie prejudycjalne należy interpretować również w ten sposób, że należy wyjaśnić, czy wynikające z niedbalstwa wręczenie nieuprawnionej osobie trzeciej dokumentów dotyczących danych przejętych do systemu elektronicznego przetwarzania danych stanowi już co do istoty naruszenie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, co pozwane przedsiębiorstwo stanowczo kwestionuje, przy czym dowód braku winy spoczywa na rzeczonym przedsiębiorstwie.

Należy również wyjaśnić w drodze wykładni art. 82 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w jakim stopniu fakt przyczynienia się może częściowo lub w całości stać na przeszkodzie prawu do odszkodowania. Motywy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych nie zawierają żadnych szczegółowych informacji dotyczących wyżej wymienionych kwestii interpretacyjnych.

[...]